

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Ředitel stále ještě renomované pražské elektrotechnické průmyslové školy mě nedávno požádal o pomoc. O pomoc jako předsedu školské rady na této škole, též jako šéfredaktora elektrotechnického časopisu, též jako absolventa této školy. Požádal mě o pomoc při důležitém jednání na pražském magistrátu, zda škole zůstanou, či nezůstanou zachovány prostory dílen pro praktickou výuku studentů. Magistrát usoudil, že praktickou výuku lze přece vyučovat kdekoliv (!?), a proto že „naší“ silnoproudé průmyslovce odebere prostory po léta budované a provozované v detašované budově na Starém Městě. Ať si průmyslovka praktickou výuku zavede třeba ... třeba někde ve třídě. Nebo ať si zkrátka vybuduje dílny nové.

Společně s ředitelem průmyslovky máme magistrátu za zlé, že usoudil pod lobbistickým tlakem jiné pražské průmyslové školy (slaboproudého zaměření) obývací nyní již více než polovinu detašované budovy, že jednal bez vědomí „naší“ průmyslovky a že vlastně již rozhodl aniž tuší, že silnoproudá elektrotechnika byla vždy především řemeslo zručných fachmanů, k němuž průmyslovák „někde ve třídě“ v podstatě ani nepřičichne.

Společně s ředitelem průmyslovky máme magistrátu za zlé, že absolutně nevnímá, že nově vybudovat dílenské prostory s potřebnými příkonky a elektroinstalací pro obráběcí stroje a svařovnu, s potřebnou nosností podlah, se skladovým, technickým a hygienickým zázemím znamená neúměrnou organizační a hlavně finanční zátěž.

Pikantní na celé věci je, že zároveň s odkazem na vybudování nových prostor stále na „naší“ průmyslovku sílí tlaky k opuštění stávajících prostor

v centru města (panečku, to by byla pěkná banka!) a čerstvá, mnohaseti-sicová investice by tak roztomile spadla pod stůl.

Další pikantností je, že ani ona uchvatitelská slaboproudá průmyslovka, tak úspěšně pohlcující již téměř celou historickou budovu na Starém Městě, nemá setrvání zde vůbec jisté. Se svými obchodními plány s historickou budovou na vysoce lukrativním místě Prahy se netají další mocensky silné soukromé subjekty.

Jednání na magistrátu proběhlo v režimu shovívavě jalového pochopení. Ano, ano, máte úplnou pravdu, ale ... „Ale“ je zatracené čertovo kopýtko úřednických věrozvěstů! „Ale“ je tu přece „řešení“: nebudujte nové prostory, vždyť studenti z vaší elektrotechnické průmyslovky mohou docházet k praktické výuce do dílen strojnické průmyslovky, která je relativně nedaleko (bratru co by dvě stanice metrem dohodil!). Stačí to jen organizačně a personálně vyřešit (ouu!!).

Ve skutečnosti stačí popřemýšlet o výhodách pro magistrát, nikoliv o smyslu své práce. Toť další rána školským štváčům!

Ještě zcela nedávno, za náhlých sněhových kalamit v únoru a březnu, stovky energetiků a elektrotechniků bez ohledu na čas a na povětrnostní podmínky opravovali kilometry popadaného vedení. Na žebřících či visutých plošinách byli odkázáni většinou na šikovnost svých rukou, řemeslnický fortel a praktické zkušenosti.

Právě i v současné době pro změnu záplavy prověřují tytéž elektrotechniky-řemeslníky z jejich praktického elektrikářského umu. Co asi tak v podobných situacích zvládne „průmyslovák“, kterého úředník odstavil od možnosti naučit se alespoň něco ze základů černého řemesla?

jiri.kohutka@fccgroup.cz

V příštím čísle Elektro uvedeme...

Odborný článek české firmy Bonega, která se zabývá vývojem, výrobou a distribucí velmi kvalitních výrobků v oblasti elektroinstalačního materiálu a vodoměrů. Její vývojový tým spolupracuje s odborníky i konečnými uživateli. Každoročně tak přináší na trh mnoho nových unikátních výrobků plných patentovaných nápadů a inovací.

Konec zdoluhavé lokalizace poruchy v obvodech s jedním chráničem

Bonega, spol. s r. o.

Rozšíření povinného použití proudových chráničů bezesporu přispělo k vyšší úrovni bezpečnosti a ochraně zdraví. Z cenových důvodů se však v praxi velmi často sáhne po polovičatém řešení, kdy se několika obyčejným

jističům předradí jeden proudový chránič. Dojde-li v takovémto zapojení k propojení středního pracovního vodiče N a ochranného vodiče PE, proudový chránič sice správně zareaguje, ale ani při vypnutí všech jističů se nemusí podařit ho znovu zapnout – celý byt či kancelář (ledničky, počítače atd.) tak zůstane bez elektřiny. Sám laik není schopen poruchu lokalizovat, nebo dokonce odstranit a zprovoznit alespoň ostatní bezporuchové okruhy. Musí počkat na příjezd odborníka, na kterého může čekat i značně dlouhou dobu. A i po jeho příjezdu obvykle následuje velmi pracné hledání poruchy. V České republice se pozapomnělo (na rozdíl od některých zemí Evropy) na jednu maličkost, tedy co dál s ochranou za proudovými chrániči.

V příštím čísle časopisu Elektro se v odborném článku firmy Bonega čtenář dozví, jak těmto problémům snadno a bez velkých nákladů předejít.

(redakce Elektro)